

ካቶሊካዊ ርእሰ ኤጳርቅና ዘበኢሥመራ
ኢሥመራ - ኤርትራ

“ሰሙ ከአ ኢየሱስ ክትሰምይዩ ኢኺ”

በዓለ ልደት ፳፱ ታኅሣሥ ፳፻፲፮ ዓ.ም.ግ. 7 ጥሪ 2025 ዓ.ም.ፈ.

ክቡር ሕዝበ እግዚአብሔር፣

እንሆ ሎምዘመን እውን ልደት መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከነብዕል ንርኩብ አሎና። በዚ እግዚአብሔር ዓመት መጻእ ዝህበና ዓቢይ ዕድል ከአ ብምሉእ ልብና ከነመስግናን፣ ነዚ ዝረኽብናዮ ቅዱስ ጊዜ ከአ “ጊዜ ከሎካ ጊዜ ኣይትጸበ” እዩ እሞ፣ ንመንፈሳዊ ረብሓና ከነውዕሎን ይግባእ።

ገብርኤል መልአኽ ንእኛና ድንግል ማርያም ከበሥራ ብእግዚአብሔር ምስ ተላእከ፣ “ማርያም ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ጸጋ ረኺብኪ ኢኺ እሞ፣ ኣይትፍርሂ። እንሆ ክትጠንሲ ወዲ’ውን ክትወልዲ፣ ሰሙ ከአ ኢየሱስ ክትሰምይዩ ኢኺ። ንሱ ዓቢይ ኪኸውን ወዲ እቲ ልዑል’ውን ክበሃል እዩ” (ሉቃ 130-32) በላ። መዝገበ ሃይማኖትና ከም ዝገልጹ፣ “ኢየሱስ ብዕብራይስጢ ‘እግዚአብሔር የድኅኝ’ ማለት እዩ። ኣብ ጊዜ ብሥራት ገብርኤል መልአኽ ነዚ ኢየሱስ ዚብል መንነቱን ተልእኮቱን ዚገልጽ ስመ ተጸውዖ ሃቦ። ንኃጢአት ኪሓድግ ዝኸኸል እግዚአብሔር ብሕቲ፣ ስለዝኾነ፣ ቡቲ ሰብ ዝኾነ ዘለዓለማዊ ወዱ ገቢሩ፣ “ንሕዝቡ ካብ ኃጢአቶም ክድኅኛም” (ማቴ 1:21) ዘለዎ እግዚአብሔር ባዕሉ እዩ። ምእንቲ ሰባት ንዝሓንጸጸ ታሪኽ-ድኅነቱ እግዚአብሔር ኣብ ኢየሱስ ከጠቓልሎ ተረኽቦ” (መዝሃይማኖት ቍ.430)። ቅዱስ ዮሴፍ ጸድቐ፣ ነታ ነፍስ ጸር ኮይና ዝረኣዖ ሕጽይቲ ድንግል ማርያም፣ ብሱቱር ክሓድጋ ምስ ደለየ፣ መልአኽ እግዚአብሔር ናብኡ መጸኢ፣ “ዮሴፍ ወዲ ዳዊት፣ እቲ ካብአ ዚውለድ ብመንፈስ ቅዱስ ስለ ዝኾነ ንሕጽይትኻ ማርያም ምውሳዓ ኣይትፍራሁ። ወዲ ክትወልድ እያ፣ ንሱ ከአ ንሕዝቡ ካብ ኃጢአቶም ክድኅኛም እዩ እሞ ሰሙ ኢየሱስ ክትብሉ ኢኻ” (ማቴ 1:20-21) እናበለ ከበራትዮን ነቲ ዝኸውን ዝክበረ ምሥጢራዊ ፍጻሜ ከብርሃሉን ተረኽቦ። ኢየሱስ ምስ ተወልደ እውን እቲ መልአኽ ነቶም ጳሎት፣ “እንሆ ንኹሉ ሕዝቢ ዝኸውን ዓቢይ ሓጉስ ኣበሥረኩም ኣሎኹ እሞ ኣይትፍርሁ፣ ምኽንያቱ ሎሚ፣ መድኃኒ ክርስቶስ ጉይታ ኣብ ዓዲ ዳዊት ተወለዱልኩም ኣሎ” (ሉቃ 2:10-11) በሎም። ኢየሱስ መድኃኒ ማለት ክኸውን ከሎ ክርስቶስ ከአ ቅቡእ ንጉሥ ወይ ጉይታ ማለት እዩ ዘበምዕ።

ተስፋ ድኅነት ካብ ጥንቲ ጀሚሩ ኣብ ሕዝቢ እስራኤል ብፍላይ፣ ብሓፈሻ ድማ ኣብ ኩሎም ደቂ ሰባት ዝክበረ እዩ። እግዚአብሔር ነቲ ካብ ኩሎም ኣሕዛብ ዝመረጸ ሕዝቢ እስራኤል፣ “ተስፋ ድኅነት ተኸቲሉ ዝጉዳዝን፣ ነቲ ሓዲሰን ዘለዓለማዊ ኪዳን ዚጸበን ገቢሩ ንሕዝቡ ብነቢያት ኣሰናደዎ። እቲ ኪዳን’ቲ ንኩሎም ሰባት ዚኸውንን ኣብ ልባቶም ዚጸሓፍን እዩ። ሕዝቢ-እግዚአብሔር መሠረታዊ ድኅነት ንኪጭብጥ፣ እንካብ ኩሉ ጥልመታቲ ኪጸሓጽ ከምዘለዎ ነቢያት ደጋጊሞም ነገሩ፣ ድኅነት ከአ ንኩሎም ኣሕዛብ ከምዝኾነ ኣበሥሩ” (መዝሃይማኖት ቍ.64)። ኣብ ሓዲስ ኪዳን ከአ፣ እኛና እግዚአብሔር ማርያምን፣ ከምኡውን ዘካርያስን ስምዖንን ሃናን ተስፋ ድኅነት ይጸበዩ ነበሩ፣ ድኅነት ኣምላኽ ምስ በጽሖም ከአ ብታሕጓስ ኣመሰገኑ። ድንግል ማርያም፣ “ከምቲ ክቦታትና፣ ንኣብርሃምን ንዘርኡን ዝነገሮም፣ ንዘለዓለም ምሕረቱ እናዘከረ ንእስራኤል ባርያኡ ተቐበሎ” (ሉቃ 1:54-55) እናበለት እግዚአብሔር ኣብ ዝሃዕ ተስፋ እሙን ከምዝኾነ መስከረት። ዘካርያስ ኣቦ ዮሐንስ መጥምቐ ከአ “ንሕዝቡ ስለዝበጸሑምን ዝተበጀዎምን እግዚአብሔር ኣምላኽ እስራኤል ይባረኽ። ከምቲ ካብ ጥንቲ ኒኪ ብኣፍ እቶም ቅዱሳን ነቢያቱ ዝተዛረቦ ኣብ ቤት ዳዊት ባርያኡ ኃይሊ ምድኃን ኣተንሥኣልና” (ሉቃ 1:68-70) ብምባል ተስፋ ኣበው ከምዝተፈጸመ ይገልጻ። ብዛዕባ ወዱ ዮሐንስ ድማ፣ “ኣታ ሕጻን እውን መገዲ ልዑል ክትጸርግ ቀቅድሚ ጉይታ ክትከይድ ኢኻ እሞ፣ ናይቲ ልዑል ነቢይ ተባሂልካ ክትሰመ ኢኻ። ንሕዝቡ ናይ ኃጢአቶም ኅድገት ዚረኽቡሉ ናይ ድኅነት ፍልጠት ክትህብ ኢኻ” ይብሎ እሞ፣ ቀጺሉ ከአ “ቡቲ ለውሃት ምሕረት ኣምላኽና ካብ ላዕሊ ጸሓይ በሪቐ ኪበጽሓና እዩ። ንሱ ነቶም ኣብ ጸልማትን ኣብ ጸላሎት ሞትን ዝርከቡ ኪብርህ እዩ፣ ነኢጋርና ከአ ናብ መገዲ ሰላም ኪመርሕ እዩ” (ሉቃ 1:76-79) እናበለ ንልደት መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ምብራቕ ጸሓይ፣ ሰጓጉ ጸልማትን ገቢሩ ብዘገርም ኣገባብ ይገልጻ። እቲ ጸሓይና በሪቐ ኣብ ማእከልና ድንኳኑ ምስ ተኸለ ከአ ስምዖን ኣረጋዊ ነቲ ሕጻን ካብ ኣዲኡ “ኣብ ሕቕፍ ተቐቢሉ ንኣምላኽ ከምዚ ዝሰዕብ ኢሉ ኣመሰገኖ፣ ‘ኣ ጉይታይ፣ ደጊም ንባርያኻ ከም ቃልካ ብሰላም ኣፋንዎ። ከመይ ኣዕይንተይ ነቲ ምድኃንካ ርእየና እየን። እዚ ከአ እቲ ኣብ ቅድሚ ኩሉ ሕዝቢ

ዘዳሎኸዮ ደኅነት እዩ። ንሱ እቲ ንኣሕዛብ ብርሃን ሕዝብኻ እስራኤልውን ክብሪ ዚገልጽ እዩ” (ሉቃ 2:28-32) በሌ። ሃና ነቢይት ከአ ብጊደአ “ናብኡ መጺኦ ንኣምላኽ ኣመሰገንቶ፣ ነቶም ምድኃን ኢየሩሳሌም ዚጸገቡ ኩሎም ከአ ብዛዕባኡ ተዛረቡዎም” (ሉቃ2:38)

መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ሓዋርያዊ ስርሖ ኣብ ዝጀመረሉ ጊዜ፣ ኣብ ምኵራብ ከንብብ ምስ ተንሥኡ፣ ንመጽሓፍ ነቢይ ኢሳያስ 61:1-2 ጠቐሱ፣ “ንድኻታት ከበሥር ሰለዘቸብኣኒ፣ መንፈስ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊይ ኣሎ፣ ንምሩኻት ምምላስ፣ ንዕዉራት ምርኣይ፣ ንግፋዓት ምውጻእ ሓራ ከበሥር፣ ሕርይቲ ዓመት እግዚአብሔር ክሰብኻ ለኣኸኒ” (ሉቃ 4:18-19) ዝብል ትንቢት ምስ ኣንበበ ነቶም ዝሰምዑ ዝነበሩ “እዚ ጸሑፍ እዚ ሎሚ ኣብ ኣእሃንኩም ተፈጸመ” (ሉቃ 4:21) ብምባል ንሱ ብርእሱ እቲ ኩሎም ዝጸብይዎ ዝነበሩ ተስፋ ዓለም፣ መድኃኒ ዓለም ምኅኑ ኣረጋገጸሎም። ዮሐንስ መዋምቕ፣ “ንኢየሱስ ናብኡ ኣቢሉ ክመጽእ ከሎ ምስ ረኣዮ፣ ‘እንሆ ኃጢአት ዓለም ዘርሕቕ ገንሽል ኣምላኽ’” (ዮሐ 1:29) እናበለ ንተመሃርቲ ምስ ኢየሱስ የላልዮም። እንደገና ዮሐንስ ንተመሃርቲ ልኢኹ፣ “እቲ ዚመጽእ ንሰኻ ዲኻ፣ ወይ ደማ እንጸገቡ ካልእ ኣሎ?” (ማቴ 11:3) ኢሉ ንኢየሱስ ምስ ሓተቶ፣ መድኃኒ ዓለም ክርስቶስ ከአ ነቶም ተላኢኹም ዝመጹ፣ “ኬድኩም እዚ እትሰምዕዎን እትርእዩዎን ዘሎኹም ንዮሐንስ ንገርዎ። ዕዉራት ይርእዩ፣ ሓንካሳት ይኹዱ፣ ለምጻማት ይነጸሑ፣ ጸማማት ይሰምዑ፣ ምዉታት ይትንሥኡ፣ ድኻታት ወንጌል ይብሥሩ ኣለው። ብኣይ ዘይዕንቀፍ ከአ ብቡዕ እዩ” (ማቴ 11:4-5) እናበለ ነቶም ምልክታት ምምጻኡ ዘርዚሩ፣ ድሮ ናይ እግዚአብሔር ድኅነት ብልግሲ ከዕድል ከዝጀመረ ገለጸሎም። ነታ ኣብ ዝሙት ተረኺባ ኢሎም ናብ ኢየሱስ ዘምጽእዎ ሰበይቲ እውን ኢየሱስ “ኣቲ ሰበይቲ እቶም ከሰሰትኺ ደኣ ኣበይ ኣለዉ? ዝፈረደኪ ያልቦን ባላ። ንሳ ከአ ‘ሓደኳ የልቦን ጉይታይ! በለቶ። ኢየሱስ ደማ ‘ኣነውን ኣይፈርደክን እዩ፣ ኪዲ እም ደጊም ኣይትበድሊ በላ’” (ዮሐ 8:10-11)። “ምሕረት ኣብ ልዕሊ ፍርዲ ሰለእትዕወት” (ያዕ 2:13)፣ ከምቲ ቅዱስ ኣጉስጢኖስውን ዝበሎ፣ ምሕረትን ውርደትን ተራኽባ፣ ኣብ መጨርስትኡ ግን ምሕረት-ኣምላኽ እያ እትዕወት። እቲ ኣብ በዓቲ ቤተልሔም ካብ ድንግል ማርያም ዝተወልደልና ኣማኑኤል -እግዚአብሔር ምሳና- መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከአ፣ ገጽ ምሕረትን ኣፍቃሪ ክምስታ ሰማያዊ ኣቦናን እዩ። ቅዱስ ዮሐንስ ኣፈወርቂ ከምዝበሎ፣ “ፍቅር ሰሓቦ ለወልድ ኃያል እመንበሩ ወኣብጽሖ እስከ ለሞት”፣ ንወዲ- ኣምላኽ ካብ መንበሩ ዘውረደን ክሳብ ሞት ዘብጽሖን ፍቅሪ እዩ። ምኽንያቲ ከአ “በቲ ሓደ ወዱ ዝኣመነ ዘበለ ኩሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ኪረክብ እምበር ከይጠፍእሲ፣ ኣምላኽ ንወዱ በጃ ክሳብ ዚህብ ክሳብ ክንድዚ ንዓለም ኣፍቀራ። ምኽንያቲ፣ ኣምላኽ ንወዱ ናብ ዓለም ዝለኣኹ፣ ዓለም ብእኡ ምእንቲ ክትድኅን እምበር ንዓለም ክፈርድ ኢሉ ኣይኮነን። እቲ ብእኡ ዚኣምን ኣይኪፍረደን እዩ፣ እቲ ብእኡ ዘይኣምን ግና ብሓደ ወዲ ኣምላኽ ሰለዘይኣመነ ድሮ ተፈሪድዎ እዩ” (ዮሐ 3:16-18)

ቅዱስ ጳውሎስ፣ ብዛዕባ ኣገባብ ድኅነትና ክገልጽ ከሎ፣ “ንሕና ብክርስቶስ ተኻፊልቲ ጽድቂ ኣምላኽ ምእንቲ ክንከውን ኣምላኽ ነቲ ኃጢአት ዘይፈለጠ ኣብ ክንዳና ኃጢአተይና ገጠ” (2ቆሮ 5:21) ይብል። ወልደ እግዚአብሔር ሥጋና ለቢሱ ካብ ድንግል ማርያም ዝተወልደሉ ምኽንያት፣ በጃና ኮይኑ፣ ካብ ኃጢአት፣ ካብ ጸልማት፣ ካብ ባርነት ነጻ ከውጽኣና፣ ምስ እግዚአብሔር፣ ምስ ብጻይና፣ ምስ ርእሰና፣ ምስ ተፈጥሮ እውን ኣተዓራቕ፣ ወረሰቲ ዘለዓለማዊ ሕይወት ምእንቲ ክገብረና እዩ። ንኣና ከይመሰለ ከድኅነና ኣይከኣለን፣ ኣይደለን እውን ክንብል ንክእል። “ንሕና ግና ደቂ መዓልቲ ሰለዘኸንና፣ እምነትን ፍቅርን ከም ድርጊ ለቢሰና፣ ናይ ድኅነት ተስፋ ከአ ከም ቀራዕ ርእሲ ደፊእና፣ ገለጻ ርእሰና ብምግታእ ንንበር። ከመይ ኣምላኽ ብጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ምድኃን ክንረክብ እምበር፣ ንቅጥዓስ ኣይመደበናን” (1ተሰ 5:8-9)። ኣብዚ ሎሚ እንነብረሉ ዘሎና ዓለም ግን፣ ትርጉም ኃጢአትን ድኅነትን እናሃሰሰ ይኸይድ ምህላዉ መንም ዝኸሕዶ ኣይኮነን። እዚ ዘሎናዮ ዘመን “ዘመን እንታይ ኣለዎ፣ ዘመን ጸገም የልቦን፣ ዘመን ነርክበሉ፣ ዘመን ኣጋጣሚ እዩ”። ስለዚ፣ ምድኃን ወይ መድኃኒ ክበሃል ከሎስ እንታይ ማለት እዩ ? ኢልና ንርእሰና ክንሓትት ኣገዳሲ ይኸውን። ካብ መን ወይ ካብ ምንታይ ኢናኽ ንድኅን? ዝብሉ ሕቶታት ክለዓሉ ከአ ጠቓሚ እዩ። መድኃኒ ዓለም ኣብ ቤተልሔም፣ ኣብ ከተማ ንጉሥ ዳዊት ተወሊዱልና፣ ሎሚ ከም ሎሚ ካብ ምንታይ እዩ ዘድኅነኒ? ዝኣበስክዎ ኣሎኒ ድዩ? ዝገደለኒ ነገር ኣሎ ድዩ? ኢልና ንርእሰና ንሕተት። ድኻታት ምኅንና፣ ኃጢአተይናታት ምኅንና እንተዘይተኣሚንና፣ ድኅነት ወይ መድኃኒ ከምዘድልየና ክንእመን ኣይንክእልን ኢና። ኣብዚ ኣብ ዓመት ኢዮቤል ድኅነት፣ እነብዕሎ ልደትን ጥምቀትን እምበኣር፣ ባዕልና ካብ ኃጢአት፣ ካብ መንፈሳዊ ባርነትን ድኽነትን፣ ካብ ጸልማት ሓራ ክንወጽእ ከምዘይንክእል ፈሊጥናን ተኣሚንናን፣ ነቲ ድኅነትን፣ ሓርነትን፣ ብርሃንን ክህበና ሰማያዊ ክብሩ ሓዲት ኣብ መብልዕ ማል ዝተወልደ መድኃኒ ዓለም፣ ብእምነትን ብተስፋን ብፍቅርን ክንቅበሎ፣ ኣብ መጨረስትኡ ደማ “ንሕና ኩልና ካብ ምልኣቲ ጸጋ ኣብ ልዕሊ ጸጋ” (ዮሐ 1:16) ክንቅበል ይግባእ። ቡሩኽ በዓላት ልደትን ጥምቀትን ይግበረልና። ኣሚን።

+ ንግ መንግሥተኣብ ተስፋ ማርያም
ኣብዩ መንግሥተኣብ ተስፋ ማርያም
ለቀ ጳጳሳት ዘመንበረ ኣሥመራ

